

ВІЦ РОЗКАЖЕ ПРО ХАМЕНЕЛЮС МАУЛЕЯ...

Жителю Новоукраїнки Антону Сунічуку (**на фото**) цього року виповниться сімдесят літ із дня народження. Його батько загинув на фронті, тож характер Антона гартувався у післявоєнних сирітських буднях. Хлопець добре навчався, захоплювався чи не всіма шкільними науками. Уже в 5 класі Княгининської семирічки полонило його садівництво. Тоді однокласники захоплювалися фаховими дискусіями Антона із учителем Левом Хопрічковим. Можливо, цей педагог, до речі, калмик за національністю, у значній мірі визначив майбутнє захоплення свого учня.

Але так сталося, що Антон Іванович став гірничим інженером. Куди б не закидала доля, всюди цікавився садівництвом і рослинництвом, купляв насіння, щепи. А коли у 45-річному віці вийшов на пенсію і осів у Новоукраїнці, то сповна віддався улюблений справі: заклав сад, у якому, як кажуть, у найкращі часи культивував більш як сорок видів фруктових дерев і кущів, які, зокрема, придбав в Азербайджані і Росії, у Тернопільському дендрарію в Германівці, у Київському і Львівському ботанічних садах.

Із певних причин деякі види дерев не прижилися, деякі «вигравили» недоброзичливці та західні сини. Але і сьогодні перелік фруктових дерев і кущів Новоукраїнського Мічуріна вражає: яблуні, груші, черешні, вишні, сливи, алича, абрикоси, актінідія-аргул, ірга, різні види айви, хаменелюс маулєя, малина, аґрус, порички, смородина, софора японська, калина, горобина, перець, барбарис червоний, шипшина, лимонник китайський та інші – усього близько 400 видів дерев, кущів. І все оте зеленоочубе царство разом із хатою, присадибними будівлями, городом займає 0,95 га. Чи є ще де такі диваки, аматори-садівники, як Антон Сунічук?

Віталій ТАРАСЮК.